

Z wielką miłością witamy Cię

W czwartek, 20.X br. witanowicka parafia radowała się z przybycia obrazu Pana Jezusa Miłosiernego. W dniach poprzedzających nawiedzenie odbywały się tutaj rekolekcje, które prowadził ks. dr Paweł Gawron, wizytator katechetyczny. Cała parafia, przybrana odświętnie, przyjmowała w swych progach obraz Pana Jezusa, którego w świątyni powitał ks. proboszcz Józef Wróbel, przedstawiciele rodzin, młodzież i dzieci. Uroczystości przewodniczył ks. bp Jan Szkodoń. Dwa pierwsze powitania zamieszczamy poniżej.

Ks. proboszcz:

Najukochańszy, Najświętszy nasz Zbawicielu, z drżącym sercem, ale i z wielką ufnością, wiarą, miłością witamy Cię w naszej parafii. Witamy Cię w uroczystość św. Jana z Kęt, człowieka miłosierdzia, profesora. O nim papież Klemens XII powiedział, że „zawsze Boga tylko miał w sercach i na ustach”.

Jesteśmy szczerze wdzięczni naszym Księżom Biskupom za wspaniałą myśl podjęcia dzieła peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego po naszej Archidiecezji. Wyrażamy podziękowanie za obecność wśród nas Księdza Biskupa Jana Szkodonia, Księdza Kustosza Pawła, wszystkich Kapłanów z dekanatu, Rodaków i także Księży Emerytów. Razem z nimi pragniemy pochylić się nad tajemnicą Bożego Miłosierdzia.

Z przebitego boku Miłosiernego Zbawiciela wypłynęła krew i woda. Twe Boskie Serce, Jezu, jest niewyczerpanym źródłem miłości, która wyrwa człowieka z mocy zła i wprowadza w świat łaski, która konieczna jest do zbawienia. W swej nieskończonej miłości zechciałeś, o Panie, aby nasza epoka była w szczególności

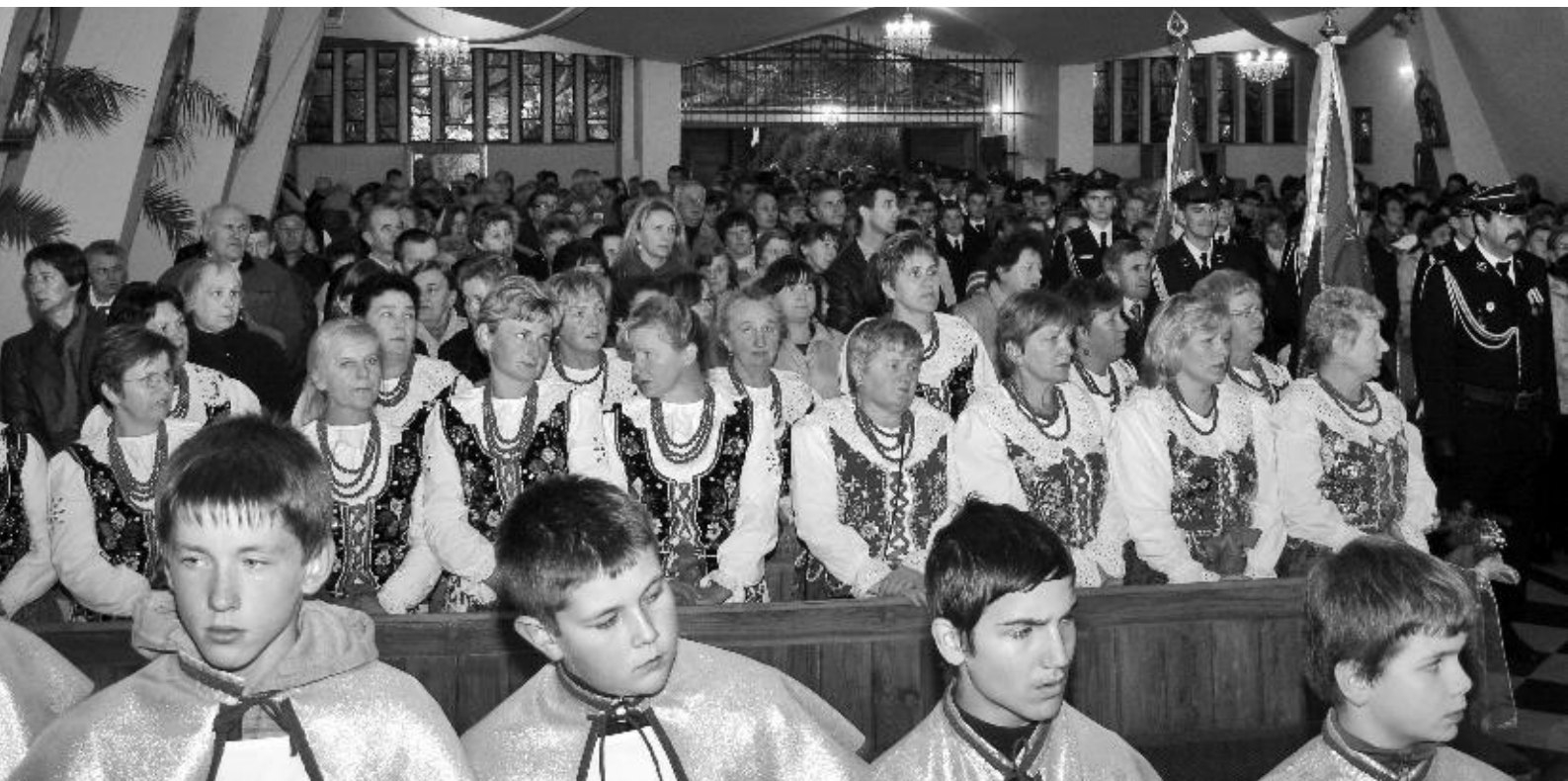

sposób naznaczona tajemnicą Twego Miłosierdzia. Przez świętą siostrę Faustynę przypominałeś światu wielkość Twego Miłosierdzia i nauczyłeś nas jeszcze gorliwiej zanurzać się w Twej Miłosiernej Miłości.

Przez życie i nauczanie, przez śmierć i beatyfikację Jana Pawła II wezwałeś nas, abyśmy rozpoznali w naszych sercach ogień Miłosierdzi i odważnie nieśli go innym ludziom, gdyż tylko wtedy świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście. (...).

Pragniemy, Panie Jezu Miłosierny, aby święty czas nawiedzenia, który rozpoczynamy w naszej wspólnotie parafialnej, był czasem rozpalania zapału modlitewnego i apostołskiego w każdym z nas. Niech spełnia się, o Panie, Twoje pragnienie, aby ogień, który płonie w Twoim Sercu rozprzestrzenił się szeroko i przemienił nasz codzienne życie. Naucz nas być miłosiernymi wobec wszystkich, z którymi się spotykamy. Niech nie braknie nam miłosiernego słowa, niech każdy z nas gorliwie spełnia czyny Miłosiernej Miłości, niech w naszej wspólnotie nigdy nie ustaje modlitwa wypraszająca dla świata Twoje Miłosierdzie. Niech na istniejących nabożeństwach będzie nas coraz więcej, a może powstaną nowe, bardziej urozma-

icone. Niech powstają nowe grupy żyjące duchem służby i wzajemnej miłości. Niech zawsze każdy z nas – a więc: kapłan, rodzic, nauczyciel, górnik, nauczyciel, mąż, żona, dziecko i młodzieniec, chory i zdrowy, grzesznik i święty – zwraca się do Twojego Miłosierdzia ze szczerym wezwaniem: - Jezu, ufam Tobie”.

Rodziny:

Jezu Miłosierny, witamy Cię w imieniu wszystkich rodzin naszej wspólnoty parafialnej. To niezwykły moment, kiedy wędrując pośród nas, głosisz orędzie swego Miłosierdzia.

Dawałeś nam wielokrotnie przez karty Ewangelii znak, że jesteś pośród nas ze Swoją łaską i błogosławieństwem w codziennym życiu rodziny, które trzeba oprzeć na zawierzeniu Tobie.

Pamiętamy, że Ty wielokrotnie uczestniczyłeś w różnych momentach życia rodzinnego: Ty sam zaprosiłeś się do domu Zacheusza, by zasiąść przy jego stole, byłeś obecny w Kanie Galilejskiej i wskrzesiłeś jedyne dziecko matki, mówiłeś też: - „Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie”.

Byłeś pośród tych, którzy potrzebowali Twego słowa, by umocnić nadzieję i wiarę, by nadać miłości nową siłę.

Dziś jest też wiele sytuacji, w których się gubimy i potrzebna nam Twoja obecność i Twoje Miłosierdzie. Abyś wziął na siebie nasze grzechy, nasze szaleństwa i nasze słabości.

Dajesz nam czas podczas tego spotkania, aby zauważyć własną żonę, własnego męża i zastanowić się, jak być miłosiernym dla niego, dla niej.

Przypominasz nam, abyśmy nigdy nie zwalniali się z obowiązku miłowania tych, którzy są nam najbliżsi przez sakrament małżeństwa..

Pragniemy, abyś zagościł w każdym sercu, domu i rodzinie naszej parafii i aby dzięki temu umocniło się nasze życie Twoją obecnością.

Panie, daj nam na nową moc Twojej miłości, która nie zazdrości nie szuka poklasku, wszystko przetrzyma.

Jezu, ufamy Tobie.

Cdn.

Otwieramy przed Tobą drzwi serc

Tak parafianie z Woźnik pięknie i serdecznie witali u siebie obraz Jezusa Miłosiernego. Peregrynacja miała tutaj miejsce w piątek 21.X br. i zgromadziła wokół Jezusa całą społeczność. Przyjechał też ks. bp Jan Zając, który tej uroczystość przewodniczył. Poniżej zamieszczamy słowa powitania oraz krótkie słowo wstępne ks. bp. Jana Zająca.

Przedstawiciele rodzin:

Panie Jezu Chryste, który mówisz: „Oto stoję u drzwi i kołaczę, jeśli kto posłyszysz Mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną”, wierzymy, że dziś nawiedzając naszą wspólnotę parafialną w znaku cudownego obrazu „Jezu, ufam Tobie”, z tymi właśnie słowami zwracasz się do nas. Dlatego, jako rodzina odpowiadamy na Twoje miłosierne wołanie i otwieramy przed Tobą na oścież drzwi naszych serc. Prosimy, wejdź i rozgość się oraz okaż nam swoje wielkie miłosierdzie. Oto w sposób szczególny, nie żałując czasu, przez dwa dni nawiedzenia chcemy gromadzić się w Twoje imię wokół Twojego miłosiernego wizerunku, wierząc, że rzeczywiście będziesz z nami, zgodnie z obietnicą, że „gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię Moje, tam jestem pośród nich.

Dzieci i młodzież:

Bądź uwielbiony, miłosierny Jezu, w darze Twojej obecności pośród nas. Bądź uwielbiony w znakach, które nam o Tobie przypominają. Ty sam zechciałeś ukazać się św. Faustynie jako

miłosierny Zbawiciel, który idzie ku nam z darem błogosławieństwa i rozlewa na nas zdroje łask. Dziś wspólnie wpatrujemy się w ten święty wizerunek. Widzimy, że kierujesz swoje kroki ku nam, że przynosisz nam dary, których potrzebujemy i oczekujemy od nas przede wszystkim zaufania. Chcemy Ci to zaufanie ofiarować. Witamy Cię słowami, które płyną z głębi serca: „Jezu, ufam Tobie”.

Przyjmij, Jezu, naszą modlitwę. Przemawiaj do naszych serc i pomóż nam odpowiedzieć na Twoją miłość całą miłością naszego serca.

Wpatrując się w Twój święty wizerunek, Panie Jezu, wyrażamy naszą wiarę i naszą miłość. Powtarzamy słowa mówiące o zaufaniu. Z coraz mocniejszym zaufaniem chcemy przedstawić nasze prośby. To modlitwa, którą powtarzaliśmy wiele razy, przygotowując się do dzisiejszego dnia. Dziś wypowiadamy ją jeszcze raz. Racz nas, Panie, wysłuchać i spraw, abyśmy byli ludźmi pełnymi miłosierdzia. Tej modlitwy nauczyła nas św. Faustyna.

Spraw, abyśmy przemieniali się w Miłosierdzie Twoje i byli żywym odbiciem ciebie. O Panie, niech ten największy przymiot Boga – to jest niezbadane Miłosierdzie Jego – przejdzie przez nasze serce i dusze do bliźnich.

Kazanie - bp. Jan Zając:

Oto Godzina Miłosierdzia. Ołtarz i krzyż – to wszystko wskazuje na to, że jesteśmy na Golgocie. Jeszcze raz Jezus Miłosierny złoży Ofiarę Eucharystyczną swojego Ciała i swojej Krwi. Okazuje swoje Miłosierdzie, będące dowodem tego, jak bardzo nas ukochał. Przygotuje ucztę Eucharystyczną, abyśmy zaczerpnęli ze źródła Bożego Miłosierdzia, jakim jest Komunia Święta i przygotuje nas do tego, abyśmy się stali apostołami Bożego Miłosierdzia.

I oto ten Wieczernik, który jest też Kalwarią, staje się Wieczernikiem Zesłania Ducha Świętego, bo Jezus w tym oto wizerunku przychodzi do nas i przekazuje nam swoje dary. Przekazuje dary swojego Serca. A dziś przekazuje je w szczególny sposób wam, młodzi, stojący przy tym ołtarzu i przy tym obrazie. Niech ten znak stanie się dla was wielkim wezwaniem do wyrażenia swojej wiary, nadziei i miłości wobec Jezusa, który dzisiaj pragnie obdarzyć was i Sobą, i darami Ducha Świętego.

Dlatego prosimy teraz, aby Pan raczył przebaczyć nam nasze grzechy, aby – skoro mamy wołać o Miłosierdzie Boże dla nas i dla całego świata – nasze serca były ogarnięte miłością przebaczącą...

Cdn.

Pielgrzymka Ruchu Apostolstwa Młodzieży

W sobotę 22 października 2011 roku dzieci i młodzież z Parafii św. Anny w Zakrzowie uczestniczyli w pielgrzymce Ruchu Apostolstwa Młodzieży do Sanktuarium Błogosławionego Jana Pawła II w Krakowie. Uroczystości rozpoczęły się Mszą Świętą w kaplicy przy relikwiach Błogosławionego, celebrowaną przez księdza biskupa Grzegorza Rysia. W kazaniu ks. biskup przypomniał, że prawdziwa ofiara i uwielbienie Boga powinno dokonywać się w sercu człowieka, którego Pan Bóg wzywa po imieniu tak, jak św. Piotra: „Szymonie, synu Jony...”. Każdy z nas jest wezwany po imieniu do czynów miłosierdzia oraz apostołstwa w świecie. Na Eucharystię przynosimy jako ofiarę Bogu nasze dobre czyny, które złożone na ołtarzu obok chleba i wina stają się pokarmem dla zgromadzonego na Niej Kościoła. Dosko-

